

Η εμπιστοσύνη στο Θεό

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

«Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα» δηλαδή : *«τους εαυτούς μας και ο ένας τον άλλο και όλη τη ζωή μας ας εμπιστευτούμε στον Χριστό που είναι Θεός».*

Αυτή την προτροπή του Διακόνου, που τόσο συχνά ακούμε στις ακολουθίες της Εκκλησίας μας, αν την εφαρμόσουμε, θα απαλλαγούμε από το άγχος και την αγωνία

Ο άνθρωπος, στηριγμένος στους δικούς του υπολογισμούς και στη δική του λογική, πιστεύει ότι όλα θα γίνουν καθώς νομίζει. Αν και η πραγματικότητα της ζωής δείχνει την αστάθεια των εγκοσμίων, το ευμετάβολο της υγείας, το αιφνίδιο του θανάτου, ωστόσο θεωρούνται ότι αυτά δεν είναι για μας.

Αν όμως συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχουν πολλές δυνατότητες «να είναι για μας», υπάρχει το ενδεχόμενο να μας κυριαρχήσει τόση αγωνία και άγχος, που να θεωρείται αναγκαία η φαρμακευτική αντιμετώπιση.

Οι πιο πάνω ακρότητες, μπροστά στα γεγονότα της ζωής που αφορούν εμάς και τους άλλους, ασφαλώς δεν ισορροπούν τον άνθρωπο. Απεναντίας, είτε ενθαρρύνουν τη ψευδαίσθηση, που ως ψέμα διαλύει την εσωτερική ηρεμία μπροστά στην αλήθεια, είτε δημιουργούν αρρωστημένες εσωτερικές καταστάσεις που δεν αναπαύουν.

Ασφαλώς, η ζωή μάς επιφυλάσσει πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις. Ο πόνος, ψυχικός και σωματικός, δεν απουσιάζει από κανένα άνθρωπο. Η Εκκλησία του Χριστού είναι στον κόσμο για να συμπορεύεται με τον άνθρωπο που τη θέλει. Άλλωστε ο ιδρυτής της είναι ο Εσταυρωμένος, με το μεγάλο ψυχικό και σωματικό πόνο, που κατανοεί κάθε ανθρώπινη αδυναμία.

Ωστόσο, για να γίνει δύναμη η Εσταυρωμένη αγάπη, χρειάζεται να εμπιστευτούμε τον εαυτό μας και να εμπιστευτούμε ο ένας τον άλλο στο Χριστό που ως Θεός νίκησε το θάνατο και άρα τίποτε δεν είναι αδύνατο σ' Αυτόν. Η εμπιστοσύνη, βέβαια, σημαίνει ν' αφήνεσαι, να παραδίδεσαι, ν' αφοσιώνεσαι. Όπως το παιδί εμπιστεύεται την αγκαλιά του πατέρα του κι όπως ο ασθενής το γιατρό του. Χωρίς να αφαιρείται η ελευθερία και η ενεργοποίηση των προσωπικών δυνατοτήτων, η εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού κάνει τον άνθρωπο αληθινά ελεύθερο από το άγχος, τη μέριμνα, την αγωνία. Χαρίζει άνεση, ειρήνη και ασφάλεια, που είναι στοιχεία εσωτερικής ισορροπίας.

Ασφαλώς, με το να εμπιστευτούμε το Θεό δεν σημαίνει ότι όλα θα γίνουν όπως θέλουμε, χωρίς δοκιμασίες και προβλήματα. Θα υπάρξουν και οι στιγμές σιωπής του Θεού και φαινομενικής απουσίας Του. Όμως ξέρουμε ότι όλα έχουν κάποιο λόγο και αποσκοπούν στην πνευματική μας ανάπτυξη. Τίποτα δεν είναι τυχαίο και τίποτα δεν γίνεται χωρίς παραχώρηση Θεού.

Η πείρα της ζωής μάς διδάσκει ότι ευρισκόμαστε μέσα στην αγάπη του μεγάλου Θεού μας, ακόμα κι αν δεν Τον εμπιστευόμαστε. Οι λεπτομέρειες της πορείας μας και τα γεγονότα που ζήσαμε μας καλούν να Τον εμπιστευτούμε για να ελευθερωθούμε. Αυτή είναι κατά το σοφό σύγχρονο Γέροντα Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο η μεγαλύτερη φιλοσοφία **«Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα»**.

π.Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagjastriados.com